

ת"פ 2145/08 - אליסף מיוםט, קורל ינוביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריה שמונה

ת"פ 19-08-2145 מדינת ישראל נ' מיוםט(עצור/אסיר בפיקוח) ו Ach'

תיק חיזוני: 323009.19.8

בפני כב' השופט מרון מרגלית, סגן נשיא

1. אליסף מיוםט 2. קורל ינוביץ

המבקשים

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

בפני עתירה לגלו ראה, אשר לגבי הוצאה תעודת חישון ביום 22.08.2019 מכוח הוראות סעיף 45 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א- 1971 (להלן: **הפקודה**).

רקע כללי:

בנגד המבקשים הוגש ביום 01.08.2019 כתוב אישום במסגרתו יוחסו להם ביצוע עבירות בצוותא של גידול סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המוסכמים [נוסח חדש], התשל"ג- 1973 (להלן: **פקודת הסמים**), החזקת כלים להכנת סם שלא לצורך עצמית, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים, קשרת קשור לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 והסתיעות ברכב לביצוע עבירה, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

מעין בעבודות כתוב האישום עולה, כי עובר ליום 19.07.24. קשו המבקשיםקשר לביצוע פשע שהינו גידול שתלי סם מסווג קנאביס.

לצורך ביצוע הקשר וקידומו, נסעו שני המבקשים על אופניים עד שהגיעו לכרכן ענבים, אשר רחוק מחוות הנמורה, בשטח מיוער סמוך לכביש 90 באזורי גוש חלב (כנראה הכוונה לכביש 89 - מ.מ.). עם הגיעם של המבקשים לכרכן, הותירו את האופניים במקום וניגשו ברגל למקום ייחודי.

כמתואר בכתב האישום, עובר למועד הנ"ל, במועד שאינו ידוע במדויק למאשינה, גידלו המבקשים בצוותא חדא בתוך המעבדה סם מסוכן מסווג קנאביס בכך שנמצא במעבדה 321 אדרניות ובתוכן שתלי קנאביס במשקל כולל של 7.20 ק"ג נטו, וזאת ללא שהדבר הותר בפקודת הסמים ולא רישיון.

במועד המתואר לעיל, בשעה 07:13 או בסמוך לכך, הגיעו המבקשים ברגל למקום, נכנסו אל המעבדה כשם עטויים כפפות בידם ומציגדים במפתח צינורות, באותו נסיבות החזיקו המבקשים בצוותא במקום כלים המשמשים להכנת סם מסוכן והכוללים מיכלי מים, شك' אדמה, חלקן צנרת, מיכל מדידה מפלסטייק, גוזם ענפים, קווטל נמלים, מזרקות, חומרן דישון, מסור עצים ידני וכליים נוספים.

כאמור, בגין האמור לעיל יוחסו לمبرקים עבירות על פקודת הסמים המסוכנים שענין גידול סם מסוכן, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית וכן עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והסתיעות ברכב לביצוע עבירה.

הראיה החסונית:

כאמור, ביום 22.08.19 חתום המmonoה על החסינות במשרד לביטחון פנים על תעודה חיסין מכוח הסמכות המוקנית לו בסעיף 45 לפకודה, על כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלו את תוכנו המלא של דז"ח פעולה שנערך על ידי השוטר סולומון ליעז מיום 24.07.19, לגלו את זהות האדם שמסר למשטרתא את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 197-1107-19, לרבות מועד מסירת המידע ובונוס' לגלו כל פרט או מידע שענין השיטה, המקום, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו לביצוע הקטלות והסרנות במהלך חקירה זו, למעט מידע אודוט תקינות מכשירי ההקלטה וההסטרה.

צוין, כי גילוי של מידע זה עלול לסכן שלום של בני אדם, לפגוע בשיתוף הפעולה עם המשטרה וכן לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה.

טענות המבקשים:

במסגרת טיעוני הכתובים עתר הסגנון להורות על גילוי תוכנו המלא של המידע, זהותו של מוסר המידע ותאריך מסירת הידעה שמספרה כאמור 197-1107-19.

במסגרת טיעוני בעלפה בפניו הוסיף הסגנון כי למעשה מבקש הוא לחשוף גם את תוכן דו"ח הפעולה שערך השוטר ליעז סולומון מיום 24.07.19.

כבר בשלב זה רأוי להזכיר, כי לאחר שהסגנון קיבל במהלך הדיון בפניו את תוכן המידע המודיעיני בידיעה 197-1107-19, תוכן אשר לא הוחסה בתעודה החסונית, זנה טענתו זו וכן בהמשך זנה טענתו ביחס לבקשת גילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחס"פ.

לגישת הסגנון, ישנה חשיבות רבה לחשיפת זהותו של מוסר המידע ותאריך מסירת המידע שיש בהם משום פוטנציאלי לשיער להגנת המבקשים במסגרת תיק זה.

ב"כ המבקשים הוסיף כי לא מן הנמנע כי זהות מוסר המידע ובירור דרך הגעתו לחמהה, יכול לשפר או על אופן גילוי החמהה ובמצב דברים זה, תוך שאין ספק כי היה במקום כוח תצפית נוספת אשר לא נמסר להגנה, ראוי כי בית המשפט יחשוף את הדברים.

לגישת ב"כ המבקשים יש בדברים אלה כדי להטיל דו"פוי אמיתי בעבודת המשטרה ובאיות המידע שנמסר, דבר אשר לגישתו יכול לתמוך בגרסת המבקשים אשר טוענים כי נקלעו למקום במקרה.

ב"כ המבקשים אף הבahir כי ישנו הבדל ממשי לגישתו בין מקרה בו מדובר במקור הקשור לחמהה לבין מקור אשר הגיע באופן מקרי למקום ומצא את החמהה וכן קיים הבדל משמעותי בין מסירת המידע כשבועיים לערך לפני ביצוע התצפית לבין מסירת המידע ביום 22.7.19 או 19.7.21.

במסגרת הדיון בפני הלין הסנגור כנגד העובדה שדו"ח סיכום משמרת של השוטר לעז סולומון הועבר לידי ההגנה עם חלקיים מושחרים בו, אם כי גם בעניין זה לאחר שבית המשפט עיין בדו"ח והעיר את העורתו, זנחה הסנגור טענתו זו.

בסתומו של דבר ביקש הסנגור להורות על מסירת שמו של מוסר הידיעה, מועד מסירת הידיעה וכן לחשוף את דו"ח הפעולה של השוטר לעז סולומון מיום 24.07.19.

טענות המשיבה:

במסגרת הדיון שהתקיים בפני התגודה המשיבה לחשיפת תוכנו של דו"ח הפעולה של השוטר לעז סולומון וכן לחשיפת שמו של מוסר הידיעה ותאריך מסירת הידיעה. ב"כ המשיבה ציינ כי אין בחומרים אלה כדי לסייע להגנה.

במסגרת דיון שהתקיים במעמד צד אחד, בנסיבות ב"כ המשיבה וקצין המודיעין הרלוונטי, הוצג הן דו"ח הפעולה המדובר של השוטר לעז סולומון והן דו"ח המידע המלא 197-1107-19 ון נמסרו פרטיהם מלאים אודות מוסר המידע תאריך מסירת המידע וכן השיקולים בדבר הטלת חיסיון על פרטים אלה, כמו גם על תוכנו המלא של דו"ח הפעולה הנ"ל.

דין והכרעה:

טרם אפנה לדון בטענות הצדדים, מצאתי לעמוד בקצרה על המסתגרת הנורמטיבית הרלוונטית לעניינו.

זכותו העיון של נאשם בחומר החקירה בעניינו מעוגנת בהוראות סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**) והוא נובעת מזכותו להיליך פלילי הוגן (ראה לעניין זה: בש"פ 7064/7 מדינת
ישראל נ' ליאורה ברקו] [הורסם במאגרים המשפטיים]).

יחד עם זאת, לכלל זה קיימים חריגים הטומנים בחובם אינטראסים נוספים הרואים להגנה כדוגמת הוראת סעיף 45
לפקודה אשר קובע כדלקמן:

**"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי
מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדן בדבר, על-פי עתירת בעל
דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגילוחה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא גלותה."**

בעת בוחנת בקשה להסרת החיסיון, יש לאבחן בין שני אינטראסים מנוגדים: האחד, גילוי האמת מצדיק גילוי כל חומר החקירה לנאשם והשני, האינטראס הציבורי אשר לעיתים חשיפת החומר תוביל לפגיעה בו.

במסגרת ב"ש 838/84 מנחם ליבני ואח' נ' מדינת ישראל] [הורסם במאגרים המשפטיים]) הותוויתה ההלכה בתחום זה:

**"...עשיית צדק" בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא
לגרום לעיוות דין לאוטו נאשם ספציפי העומד לדין. על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגבי חיל החיסיון,
חייב הוא להגנת הנאשם, כי אז, בWOODAI, הצדיק דורך את גילויו, ושיקול זה עדיף על-פני כל שיקול
ביטחוני אפשרי. שום נימוק ביטחוני, יהיה הוא הנכבד ביותר, אינו שוקל יותר, בנסיבות היחסיות של
הליך פלילי נתון, ממשקל הרשותו של חף מפשע. עדיף זיכוי של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח**

בשל הצורך לגנות ראייה שיש אינטראס ביטחוני שלא לגנותה, על-פני הרשותו של הנאשם, שאם חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגנות ראייה חסופה..." (שם, בפסקה 8).

יוור, כי בעניין לבני נידונה שאלת חסין אשר הוצאה מכוח הוראות סעיף 44(א) לפקודת ואולם, הדברים יפים אף לעניינו.

במסגרת בש"פ 9086/01 **רביב נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים], אשר אף במסגרת דין בית המשפט בבקשת גילוי ראייה חסופה מכוח הוראות 44(א) לפקודת וקבע, כי בעת הדיון בבקשת יש לבדוק את החומר החסוי: "...**בעינוי של סניגור**" המבקש לגנות כל בدل ראייה שיש בה, ואפילו בדוחק - **כשהיא עצמה או עם ראיות אחרות - לסייע לנאים...**" (שם, בפסקה 8).

במסגרת ע"פ 889/96 **מאזוריב נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים], שם בעמ' 444-445) עמד בית המשפט על המבחן לבחינת חיוניות הראייה החסופה להגנתו של הנאשם:

"...**ראייה העשויה לעורר ספק באשחת הנאשם, אם באופן ישיר, על-ידי ביסוס טענות הגנה, ואם בעקיפין, על-ידי כרטום משקלן של ראיות הטבעה, היא חיונית להגנת הנאשם. פשוט הוא שחיוניות הראייה נקבעת על סמך בדיקה פרטנית של המקורה הנדון לרבות כתבהאישום, חומר הראיות הכלול וחזית המרيبة בין הטבעה לנאים... על-פי אילו אמות-מידה יקבע בית המשפט את ערכה הפוטנציאלי של עדות חסופה לצורך הכרעה בשאלת חיוניותה?**

11. לדעתו, ככל יש להזכיר בחיוניותה להגנת הנאשם של עדות חסופה על סמך הנחזה כי היא תניב את המידע שהוא מבקש להציג באמצעותה, ובלבך שקיים פוטנציאל ראוי לנוכנותה של הנחזה זו ואין היא מופרcta... גישה זו מתחייבת מעקרון היסוד החוקתי במשפטנו הפלילי, כי אין להרשות ולהעניש אלא מי שאשמו הוכח מעיל לכל ספק סביר. יש לאפשר לנאים להביא ראיות העשוות לבסס ספק סביר באשמו.

(שם, פסקאות 11-10 לפסק דינה של כבוד השופטת ד' דורנר).

כמו כן, ראה לעניין זה דבריו של כבוד הנשיא (כתוארו אז) א' ברק במסגרת דנ"פ 1424/01 **מדינת ישראל נ' חמדן** [פורסם במאגרים המשפטיים]:

"...אכן, ההלכה היא, כפי שנקבעה בפסק הדין של בית משפט זה, כי בית המשפט יכריע באשר לחיוניותה של עדות חסופה להגנת הנאשם, לפי השאלה, האם בעדות זו מצוי פוטנציאל ראוי, שעשו - לפי קנה מידת אובייקטיבי - לעורר ספק סביר באשחת הנאשם (ראו לדוגמה: בש"פ 838/84 לייבור נ' מדינת ישראל, פד"י לח(3) 729; בש"פ 1924/93 גרינברג נ' מדינת ישראל, פד"י מז(4) 766; ע"פ 889/96 מאזוריב נ' מדינת ישראל, פד"י נא(1) 433, 466)... בית המשפט הנחזה עצמו לאורה של ההלכה, לפיו החסין יותר כאשר קיים פוטנציאל ראוי בחומר החסוי שעשוי לעורר ספק סביר באשחת הנאשם, וקבע כי בנסיבות העניין המידע שמסרו מוסרי הידיעות עשוי להטיל ספק סביר באשמו של המשיב ולהביא לזכותו. למעשה, מבקשת העותרת, כי בית משפט זה יבחן מחדש את

החומר החסוי לאור מכלול הראיות וקבע האם קיים בו פוטנציאל ראייתי שעשוי לעורר ספק סביר באשmeno של המшиб... (שם, בפסקה 5).

דין והכרעה:

מן הטעמים עליהם לעמוד להלן, הגעתו לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידוחת על כל רבדיה.

כאמור, ההכרעה בבקשת דין הינה ביחס לתוכנו של דז"ח הפעולה של השוטר ליעז סולומון מיום 19.07.24, ובכל הנוגע לדייעה המודיענית מס' 19-1107-197, זהותו של מוסר הידעה וכן מועד מסירתה.

אקדמי ואומר, כי לאור העובדה שהחומר הקשור לדייעה המודיענית ולדו"ח הפעולה הינו ממוקד איז,طبع הדברים קיים קושי להרחיב את הדיבור ביחס לנימוקים אשר הביאו למסקנתி דלעיל מבלי לחשוף את הפרטים הנזכרים בדו"ח הפעולה ובדייעה המודיענית ואשר לא נחשפו בפני המבקשים.

כפי שנקבע במסגרת עניין לבני שצוטט לעיל, הרי שאין חולק כי ככל שהמדובר בחומר מודיעני שהינו חיוני להגנת הנאשם, איז בוודאי הצדק דורש את גילויו של החומר ושיקול זה עדיף על כל פניו שיקול ביחסו אפשרי.

עם זאת, לאחר שעניינתי בדיעה המודיענית וקיבلتني הסברים מרכז המודיעין ביחס לזהות המקור כמפורט בפרוטוקול החסוי נוכחתי כי אין בחשיפת המקור כל פוטנציאל ראייתי (אף בנסיבות מבטו של סנגור כנזכר בעניין רביב דלעיל) אשר עשוי לפיה קנה מידה אובייקטיבי לשיע בהגנתם של המבקשים.

ודוק, גם לאחר שבחנתי את נושא מועד מסירת המידע השתכנעתי כי אין מדובר בעניין אשר בכוחו לשיע להגנה וזאת גם כן לאחר שקיבلتني הסברים מפורטים מטעם קצין המודיעין באשר לפעולות המודיעין בפרשא זו, כמו גם לסת הזמנים שניצב בפני גופי המודיעין והאג"מ.

ማידך, סבורני כי גלוּ מועד מסירת המידע, וכਮובן חשיפת שמו של המקור, עלול לסכן את שלומו ולפגוע באינטרס הציבורי הגלום בשיטת פעללה עם המשטרה.

בכל הנוגע לדז"ח הפעולה של השוטר ליעז סולומון מיום 19.07.24, הרי שהשתכנעתי כי חשיפת תוכנו של דז"ח פעללה זה יש בו כדי לחשוף שיטות פעללה של המשטרה ובעיקר את האמצעים הטכניים ושיטות העבודה ששימשו בפרשא, ואין בו כל פוטנציאל ראייתי לטובת המבקשים.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, מצאתי לדחות את הבקשה על כל רבדיה.

מצירות בית המשפט תעבור לידי נציג המאשימה בלבד את המעטפה ובזה החסוי המצוי בנסיבות בית המשפט בצירוף עותק מהפרוטוקול החסוי.

mobher, כי המקור של הפרוטוקול החסוי יותר בנסיבות בית המשפט.

להודיעו לצדים.

ניתנה היום, כ' שבט תש"פ, 15 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.